

Boşanmamak için elinizden ne geliyorsa, onu yapın!..

Serdar ARSEVEN tarafından yazıldı

Perşembe, 09 Mayıs 2024 12:05 - Son Güncelleme Perşembe, 09 Mayıs 2024 12:05

Beş yılda yaklaşık 1 milyon yuva dağılmış!..

Adalet Bakanı Sadullah Ergin'in bir soru önergesine verdiği cevap, felâkete işaret ediyor. Ne demektir, yılda yaklaşık 200 bin yuvanın yıkılması?..

Anne babaları bir kenara bırakıyorum;

her yıl en az yarım milyon çocuğun perişanlığa sürüklenmesi demektir!..

Boşandın mı çok şey bitti.

Hele çocuk varsa, büsbütün bitti.

Sanılmasın ki, bir anne, bir baba, boşanmanın ardından öyle kolayca rahata huzura erebilecektir.

Son çareyi tüketmeden, iş tamamen umutsuz bir noktaya gelmeden, aman ha "boşanmayı" filan aklınızdan geçirmeyin.

Hiçbir tartışmada, "boşanmaktan" bahsetmeyin, ima bile etmeyin.

Akıllıya kırk kez "deli" derseniz, delirebilir;

"Boşanma"nın iması bile, Allah muhafaza o kötü "son"u getirebilir.

Bu konuda sıkıntı yaşamakta olan okuyucularıma yalvarıyorum;

"boşanmamak için" elinizden geleni yapın!..

Ve...

Bunun için de...

Allah aşkına, etraftan gelen "negatif" telkinlere "kulağınızı" kapatın...

Daha iyisi;

Bu tür telkinlerin gelmesine sebep olmayın...

Yuvanızda olan biteni "etrafı" paylaşmayın!..

Eşinizi en iyi siz bilirsiniz; problemlerinizi ancak "ikiniz" çözebilirsiniz.

Bu alandaki "danışmanlık" hizmetlerine asla rağbet etmeyin; çok büyük ihtimalle yanlış yönlendirilirsiniz...

Danışmanlık hizmetleri, "tek tip"tir; kendi problemlerini çözmekten aciz ve de bu alandaki yetkinliğe nasıl ulaştığı meçhul şahıslar, aynı durumdaki diğerlerine neyi tavsiye ediyorlarsa size de onu tavsiye ederler.

Sizi, sizden iyi kimse tanıyamaz!..

Boşanmamak için elinizden ne geliyorsa, onu yapın!..

Serdar ARSEVEN tarafından yazıldı

Perşembe, 09 Mayıs 2024 12:05 - Son Güncelleme Perşembe, 09 Mayıs 2024 12:05

Birbirlerinizin meziyetlerini de zaafılarını da ancak siz bilirsiniz!..

Ve tekrar edeyim, problemlerinizi ancak ikiniz çözebilirsiniz!..

Annelerinizi, babalarınızı elbette çok seversiniz...

Canınızdan üstün tutar, saygıda asla kusur etmezsiniz...

Bu böyle olmakla birlikte, “evinizde olup biteni” Allah aşkına, onlara bile aksettirmeyiniz!..

Bir “para meselesi” var;

“Benim param, senin paran”, “Ben çalışıyorum”, “Ben de çalışıyorum” tartışmaları yapılıyor.

Kız çocukları, sürekli olarak “Üniversiteyi bitir, bir işin olsun. Kocan kötü çıkarsa, hiç olmazsa ayazda kalmazsın” telkinine maruz kalıyor.

Hanımlar için meslek edinmenin temel amacı, “müstakbel eşe karşı silahlanmak” haline geliyor!..

Bu, hanımın içine çocuk yaşta atılmış bir şüphe tohumu.

O tohum zamanla büyüdüğünde, boşanmaların başta gelen sebeplerinden biri olarak karşımıza çıkıyor.

Kız çocukları mutlaka okumalı; bu okuma daha iyi bir anne ve daha iyi bir eş olmaya hizmet etmeli.

Erkek çocuklarına da berbat mesajlar veriliyor;

Kızının flörtünden haberdar olduğu için haklı olarak küplere binen baba, oğlunun flörtleriyle övünebiliyor!..

Erkek çocuğununki çapkınlık oluyor, kızınki ise...

Her neyse!..

Böyle; babası, dayısı, amcası vs. tarafından “pisiğe” yönlendirilen erkek çocuğu...

Aile babası olduğunda, “alışkanlıklarını” sürdürme eğilimine girebiliyor...

Genellikle “erkek”lerin faili olduğu “eş aldatmalar” da boşanmaların önde gelen sebepleri arasında yer alabiliyor.

Bir “sonradan görme” sendromu...

Gençken, maddi durumu iyi değilken, mevkice hatırı sayılır bir yerde bulunmuyorken, “Bir yuva kurayım da hayatım düzene girsin” diye düşünerek evliliğe adım atanlardan bazıları zamanla büyük değişim geçiriyor.

Ağırlıklı olarak erkekler, “parayı, mevkii” buldu mu, “Evlenmek için acele edecek ne vardı?” havalara giriyor...

Evdekini beğenmeme, gözü dışarıya dikme havaları da; pek çok yuvanın yıkılmasına sebep oluyor.

Boşanmamak için elinizden ne geliyorsa, onu yapın!..

Serdar ARSEVEN tarafından yazıldı

Perşembe, 09 Mayıs 2024 12:05 - Son Güncelleme Perşembe, 09 Mayıs 2024 12:05

Boşanma, ancak “başka türlü mü mümkün olmuyorsa” düşünülebilecek bir yol.

Bilhassa, “çocuk” sahipleri...

Buradaki “Başka türlü mü mümkün olmuyorsa” üzerinde hassasiyetle durmak durumundalar.

Boşanmanın sonrası ne olacak; “üvey baba-anne” ile çocuklar arasındaki denge nasıl kurulacak?..

Çocuğun “eksik” bırakılan sevgiyi edinmesi nasıl sağlanacak?..

“Anne bir” ya da “baba bir” kardeşler arasındaki ilişkiler nasıl olacak?..

Parçalanmış ailelerden gelen çocukların suça çok daha fazla eğilimli oldukları biliniyor...

Suç teşvik eden günümüz dünyasında; yuvasını dağıtmış analar, babalar çocuklarını hangi tedbirlerle nasıl tutacak?..

Aman ha bu da unutulmasın:

Çocuk büyüyüp de geçmişini sorgulamaya başladığında, hesaplar nasıl verilecek?..

Beş yılda bir milyon yuva dağılmış;

en az iki buçuk milyon çocuk demek bu!..

İki buçuk milyon çocuk...

İçimiz acımıyor mu?..

Serdar Arseven

18 Eylül 2009 / Vakit